

Dilsiz Fahişe-8(Son)

Ömer Faruk Hüsmüllü tarafından yazıldı.

Pazartesi, 14 Eylül 2020 13:27 - Son Güncelleme Salı, 15 Eylül 2020 19:58

Burada nokta koyulmasını istiyorsun. Neden? Çünkü yaşamının devamını diğer insanların öğrenmesini engellemek düşüncesindesin. Senin hayatın bir roman olacakken bir hikaye bile olamadan sonlandırılması okura nasıl açıklanabilir? Bu soruların cevabını vermiyorsun. Yaklaşık on aydır susuyorsun, belki de daha aylarca, yıllarca susacaksın. Gözlerini okuduğun kitaptan hiç ayırmadan söylenenleri duymuyormuş gibi davranıyorsun. Okuduğun bir roman. Aslında pek bu kitabı okuyor da sayılmazsın, çünkü kitap kapalı ama gözlerin kitabın kapağında takılı kalmış. Eser Attilâ İlhan'ın. Atilla değil, Attila da değil; Attilâ, yani iki "t" ve bir de "a" harfinin üzerinde inceltme işareti var. Yazarın adının doğru yazılımı bu mu diye düşünüyorsun! Adı Sokaktaki Adam olan bu romandaki bir orospu karakter dikkat çekiyor: Meryem. Gerçi sen orospu denilmesinden hiç hoşlanmıyorsun ama Meryem bunu hiç umursamıyor. İlişki kuracağı kişileri seçme hakkı sadece erkelerde değil, kendinin de bu hakka sahip olduğuna inanıyor ve bunu eylemlerine yansıtıyor.

Oysa bundan sonraki gelişmelerle ilgili başlıkları aktarmış, çıkacak eserin bir hikaye değil bir roman olmasını istediğini söylemiştin. Neydi bu başlıklar?

-Devlet tarafından yerleştirildiğin dört katlı yurttan üç sene kalmışsın üçüncü kattaki iki kişilik bir odada, en üst katta da etüd odası ve kütüphane bulunuyormuş, yemekhane giriş katında yer alıyormuş, yurt okuduğun liseye çok yakın olduğu için yürüyerek okula on dakikada gidilebiliyormuş,

-Lise ikinci sınıfta iken bir yurt çalışanı tarafından taciz edilmişsin, erkeklere karşı duyduğun güvensizliğin bu olaydan sonra daha da artmış,

-Lise son sınıfta iken annen ölmüş ve ölmeden birkaç ay önce o adam tarafından terk edilmiş, buna sen hiç üzülmemişsin.

-Liseyi bitirdikten sonra çalışma hayatına atılmış, özel bir okulda büro elemanı olarak işe başlamışsın, ne yazık ki burada da bir idareci tarafından taciz edildiğin halde işini kaybedebileceğin korkusuyla sesini çıkaramamışsın,

-İşe girdikten birkaç ay sonra küçük bir ev tutup yurttan ayrılmışsın, iki sene tek başına ama mutlu bir hayat sürmüştün. Daha sonra çalıştığın okula yeni atanan bir öğretmene yani Tahir'e gönlünü kaptırılmış ve onunla evlenip hayatının en mutlu günlerini yaşamışsın; ama eşin bir trafik kazasında can verince tekrar hüznün dolu, çileli günlerle dolu bir hayatın içinde kendini bulmuşsun. Tahir'in acısına katlanabilmek için içki içmeye başlamış, daha sonra da uyuşturucuya alışmışsın. İşe zamanında gitmiyor ve birçok görevi ya yanlış yapıyor ya da yapmayı unuttuyormuşsun. Okul müdürü buna daha fazla tahammül gösteremeyip işine son

Dilsiz Fahişe-8(Son)

Ömer Faruk Hüsmüllü tarafından yazıldı.

Pazartesi, 14 Eylül 2020 13:27 - Son Güncelleme Salı, 15 Eylül 2020 19:58

---

vermiş,

-İşsiz kalınca uyuşturucuya verecek para da bulamamışsın, torbacıdan birkaç kere ileride öderim deyip birkaç doz almışsın ama sonunda o da artık parasız veremeyeceğini, istersen sana iyi para kazanabileceğin bir iş bulabileceğini söyleyip adının ne olduğunu sormadığın herkesin “Abla” dediği zengin ve yaşlı bir kadınla seni tanıştırabileceğini söylemiş,

-Abla seni çok sıcak karşılamış, hatta daha ilk görüşte sarılıp seni öpmüş; çünkü yirmi sene önce uyuşturucu yüzünden kaybettiği kızına çok benziyormuşsun. Tabii bunu yıllar sonra öğrenmişsin.

-Abla, randevuevi işletiyormuş. Sana işin kurallarını anlatmış: Müşterilerin seçimini o yaparmış, müşterilerle buluşma yeri olarak bir lüks otel kullanılırmış, özel bir araç kızları götürür ve getirirmiş. Müşterilerin hepsi zengin iş adamları olmasına rağmen kesinlikle onların istediği bir mekana gitmek yasakmış. Çünkü sapık eğilimleri olan kişiler karşınıza çıkabilirmiş. Nitekim geçen ay kurallara uymayan bir kızını kaybetmiş ve seni de onun yerine alacaktı,

-Müşteriden alınan ücretin miktarını kızlar bilmezmiş, elden kızlara para vermez ücretlerini günü gününe bankadaki hesaplarına yatırırmış,

-Senin uyuşturucu kullandığını öğrenince aklına kaybettiği kızı gelmiş olmalı ki çok sinirlenmiş. Tedavi olman için seni ikna etmiş ve bizzat kendi seni defalarca Amatem’e götürmüştü. Bir yıldan biraz fazla bir zaman sonra bu illetten kurtulmuşsun.

-Hapishaneye düşmüşsün. Suçun neymiş? Taammüden öldürmeye teşebbüs. Kimi? Babanın yerini alan, sonra da anneni perişan bir halde bırakıp giden o sapık adamı... Neyse ki adamı öldürmeyi becerememişsin!

-Abla'nın çabalarıyla ve çıkan bir ayla bu suçtan dolayı iki sene hapis yatmışsın. Abla, sana en iyi avukatları tutmuş, gardiyanları, hapishane müdürünü ayarlamış, adeta ortalığa para saçmış. Neden? Kızını kaybettikten sonra bir de kızına çok benzeyen seni kaybetmeye dayanacak gücü yokmuş.

-Yıllar sonra abla, yaşlılığın ve hastalıkların bir sonucu olarak elden ayaktan düşmüş. Hastalığı süresince sen müşterilere gitmeyi yani çalışmayı bırakmışsın. Çünkü abla böyle istemiş, seni hep yanında görmeliymiş. Ablanın villasına taşınmışsın.

-Abla çok acı çekiyormuş. Bu acınası durumu aylarca sürmüştü ve bir gün sana “Güzel kızım, artık dayanamayacağım. Ne olur beni bu acılardan kurtar!” diye yalvarmış. Aslında mesaj çok açıkmiş, ama sen gene de acaba ne yapabilirim, çektiklerine başka türlü nasıl son verebilirim diye uzun uzadıya düşünmüşsün. Abla, ölmek istiyormuş, ama onu nasıl öldürecekmişsin? Bunu yapamazmışsın. Hayır hayır yapmalıydın! Bir romanda okumuşsun, ensedeki bir noktaya iğne batırıldığında kişi hiç acı çekmeden anında ölüyormuş ve hiç kimse de bunun cinayet olduğunu anlayamıyormuş. Tek çözüm bu uygulamaymış ve kendini bunu yapmak zorunda hissediyormuşsun. Yapmışsın. Bunun bir cinayet mi olduğunu sorgulamışsın ve sonunda ötanazi olduğuna karar vermişsin. Abla'nın istediği açıkça söylemese de buymuş ve

Dilsiz Fahişe-8(Son)

Ömer Faruk Hüsmüllü tarafından yazıldı.

Pazartesi, 14 Eylül 2020 13:27 - Son Güncelleme Salı, 15 Eylül 2020 19:58

---

sen de onun acılarını bitirmek için önce uyku ilacı içirmiş, iyice dalmasını bekleyip iğneyi boynuna batırmışsın. Şansın yaver gitmiş, bir kerede öldürücü noktayı bulmuşsun. Abla son nefesini verdiği yerde yüzünde hafif bir gülümseme belirmiş ve bu gülümseme sık sık gözlerinin önüne gelmiş.

-Abla öldükten sonra vasiyeti ortaya çıkmış ve bütün mal varlığını sana bıraktığı anlaşılmiş. Neler yokmuş bu mallar içinde neler! Daireler, dükkanlar, arsalar... Üç bankada da kabarık hesaplar.

Şerife hanımefendi, dilsiz fahişe! Madem ki bu hikayenin/romanın tamamının yazılmasına izin vermeyecektin bunları yani bu olayların başlıklarını neden anlatmıştın?

Sevgili okur, bazı eserlerde kahraman ya da kahramanların müdahalesi ile karşılaşılır. İstekleri vardır, uymak zorundasınız; yazmayı engelleyebilirler, son vermek zorundasınız. Hikaye/roman kahramanlarının hayali birer varlık olduğunu düşünmeyiniz, onlar belki de anlatıcı kadar canlı kanlı yani somut birer varlıktırlar!

SON